

Zážitek v bílé stopě

Letošní zima se chová jako umanuté dítě. Zkrátka se rozhodla, že neobdaří zdejší kopce a pláň žádnou pořádnou sněhovou pokrývkou. A pokud ano, tak jen několika centimetry, které však během několika dní roztají. Nebýt sněhových děl, lyžaři by mohli nechat odpočívat své náčiní ve sklepě. Ale protože tu sněhová děla jsou a s nimi i jedinečný nápad, jak se postavit případným nepříznivým podmínkám a společně s tím též buldočí vytrvalost, mohou si Vrchlabáci a lidé z blízkého okolí vychutnávat zážitek v bílé stopě. Každý den. A od rána do večera.

❖❖ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: ROMAN CHARVÁT

Každý řidič, který v zimě přijíždí do Vrchlabí po silnici od Hrabačova nebo po obchvatu od Dolní Branné míří na Špindlerův Mlýn, si nemůže nevšimnout lyžařského areálu, který se rozkládá ve Vejsplachách na prostranství vedle místního fotbalového stadionu. A to ani v situaci, kdy si Paní zima postaví hlavu a nezasype krajinu bílou peřinou. Zde se totiž – i navzdory klimatickým rozmarům – stále míhají malé i velké postavičky na běžkách. A užívají si opravdové zimní sportovní radovánky.

Na obdobný zážitek si lidé ze zbytku republiky mimo vrchlabský region a návštěvníky Krkonoš mohou nechat zajít chuť. Vybudovat něco podobného je totiž mimořádně těžký úkol a toho se může zhostit jen člověk, který má k lyžování

více než srdeční vztah, je mimořádně vynalézavý a umí překonat jakékoliv překážky. A tím je ve Vrchlabí Roman Charvát, otec biatlonistky Lucie Charvátové, který se stal pomyslnou hybnou silou nového lyžařského areálu a jemuž mohou místní lidé vděčit za to, že si mohou každý den od rána do 20 hodin kdykoliv protáhnout svoje pérka v bílé stopě.

Prahistorie nového areálu ve Vejsplachách sahá až do roku 2009, kdy parta příznivců a nadšenců lyžování dala dohromady z různých zdrojů a dotací první prostředky, za které se pořídila rolba a sněžné dělo, a začal se postupně tvořit profil areálu. V následujících letech se vždy technické zázemí postupně rozšiřovalo a zvětšovaly se tím i možnosti pro lyžaře. Pokud se vyvedlo počasí a napadlo potřebné množství sněhu, bylo možné běžeckými stopami propojit vrchlabské Vejsplachy i s okolními obcemi.

Areál postupně získával na oblíbenosti a popularitě. Na přilehlém parkovišti je v těchto dnech v exponované denní dobu těžké najít prázdné místo, jezdí sem lidé z okolních vesniček a městeček. Mladí sportovci mají kde trénovat, čas od času se tu konají závody.

Udržet areál v provozu stojí značné úsilí a především peníze. „Zásadní je pro nás příspěvek města Vrchlabí, bez něj by to prostě nešlo. Pak něco

dají sponzoři a naši kamarádi. Když se v zimě upravují tratě do okolních obcí, tak něco přispějí i tamní starostové. Část prostředků do rozpočtu získáme i prodejem známek, které si mohou návštěvníci zakoupit a tím nás podpořit,“ vypočítává Charvát. Přesto je podle něj rozpočet každoročně našponovaný a provozovatelé areálu by uvítali i větší zapojení velkých vrchlabských firem a podniků. „Nabízíme tady volnočasové vyžití, díky kterému jsou jejich zaměstnanci odpočinutí, vysportovaní a v dobré kondici, což se určitě projevuje i na jejich pracovních výkonech,“ vysvětluje.

O bezproblémový chod areálu se stará desítky lidí, z nichž většina jsou „důchodci v uvozovkách na hlavní pracovní poměr“. A na nudu si stěžovat nemohou. Pokud nenapadne snůh, věnují se obsluze sněhových děl či každý den upravují celou běžeckou stopu. Pokud by se tak nestalo, trať by zmrzla v „rozoraném“ stavu a druhý den ráno by byla v takovém stavu, že by byla zdraví nebezpečná.

▼ INZERCE

Bude-li letošní zima taková, jako ve svých prvních týdnech, příznivci běžeckého lyžování přesto nemusí smutnit. Lyžařská stopa pro ně bude připravena každý den. Každý návštěvník areálu by si však měl uvědomit, že provozovat takový okruh není samozřejmostí a že funguje jen díky financím od města a sponzorů a především díky píli, nadšení, obětavosti a elánu hrstky nadšenců. Ti si pak ode všech proto zaslouží minimálně velké poděkování a respekt. ■

rk evropa